

[Min. f. off. arb. og for Grønland.]

tallene 1,89 l, 2,02 l og 1,76 l. Hernede er gennemsnitsforbruget af vin og spiritus mindre, nemlig 2,8 l for vin og 0,97 l for spiritus. Til gengæld er forbruget af øl her større end i Grønland, nemlig ca. 50 l mod som nævnt ca. 40 l i Grønland. For vin og spiritus er der således i Grønland fra 1956 til 1957 tale om en nedgang i forbruget, medens forbruget af øl er steget. For indeværende år foreligger der endnu ikke tal, men jeg kan oplyse, at man — også i håb om derved at kunne nedsætte forbruget af øl — pr. 1. januar 1958 har forhøjet prisen ganske betydeligt; en almindelig pilsner koster således nu 1 kr. 50 øre. Jeg tror, denne høje pris vil nedsætte forbruget en del. Priserne på vin og spiritus svarer til priserne hernede, dog er frugtvin noget dyrere.

I 1955 vedtog det grønlandske landsråd en vedtægt vedrørende udskænkning og forhandling af spiritus m. v., hvorefter personer, der ønsker ret til at forhandle og udskænke spiritus, ikke må påbegynde en sådan virksomhed, forinden tilladelse, der vil kunne begrænses og betinges, er opnået fra landsrådet efter indstilling fra vedkommende kommunalbestyrelse, og disse tilladelser gives kun for 2 år ad gangen. Landsrådet har indtil nu givet ca. 20 sådanne tilladelser. Endvidere hjemles der politiet ret til i tilfælde af drukskenskab, slagsmål eller anden uorden straks at lukke virksomheden. I landsrådssamlingen i år har landsrådet i øvrigt vedtaget et tillæg til nævnte landsrådsvedtægt, der træder i kraft den 1. januar 1959, og hvorefter der gives kommunalbestyrelserne adgang til med landshøvdingens tilladelse at kunne bestemme, at udhandling og udskænkning af spiritus ikke må finde sted på bestemte dage eller inden for nærmere bestemte tidspunkter. Det grønlandske landsråd er således fuldt ud klar over problemerne, og den af landsrådet vedtagne vedtægt kan forhåbentlig virke bremsende på forbruget af spiritus.

I denne forbindelse kan jeg i øvrigt oplyse, at det udvalg, der har til opgave at undersøge muligheden for indførelse af skat i Grønland, om få måneder vil afgive betænkning, men jeg kan allerede nu oplyse, at udvalget vil fremkomme med forslag til særbeskatning af restaurationernes

omsætning af stærke drikke, en foranstaltning, som landsrådet i øvrigt også har været inde på.

Gennem mange år har ministeriet haft et nært samarbejde med Danske Afholdsforeningers Landsforbund, og der har årlig på ministeriets regning været udsendt en alkoholkonsulent til Grønland, for at denne under besøg i byer og udsteder kunne vejlede og støtte de lokale afholdsforeninger i deres arbejde. Til dels som følge af afholdskonsulenternes rejser har der været en mærkbar vækst i de grønlandske afholdsforeningers antal og medlemstal. Medens der således i 1956 var ca. 1 475 medlemmer af afholdsforeningerne, var det samlede medlemstal i sommeren 1958 ca. 2 550, fordelt på ca. 85 foreninger, d. v. s. at ca. 17 pct. af den grønlandske befolkning over 14 år nu er tilknyttet en afholdsforening. I samarbejde med Afholdsselskabernes Landsforbund har ministeriet endvidere udsendt oplysende pjecer og film, ligesom ministeriet gennem støtte til ungdomsforanstaltninger, læsestuer, idrætsforeninger o. s. v. søger at skabe nye interesser for ungdommen.

Såvel landsrådet som statens myndigheder i Grønland og hernede er klar over, at det ret store alkoholforbrug i Grønland kan give anledning til bekymringer. Der er imidlertid flere lyspunkter, af hvilke jeg navnlig vil fremhæve ungdommens positive indstilling. Det tyder på, at det vil være muligt at løse denne opgave, når den tages op på bredest mulig basis. Jeg føler mig overbevist om, at landsrådet, som i realiteten må have afgørelsen med hensyn til eventuelle yderligere foranstaltninger til fremme af mådehold og ædruelighed, om fornødent fortsat vil følge udviklingen med den største opmærksomhed.

Det ærede medlem hr. Lannung berørte dernæst spørgsmålet om Øst- og Nordgrønlands repræsentation i folketinget. Jeg vil hertil gerne bemærke, at i henhold til lov om folketingsvalg i Grønland § 4, stk. 2, kan nærmere regler for valgets indførelse i Nord- og Østgrønland fastsættes ved kongelig anordning, så snart der er tilvejebragt praktisk mulighed for gennemførelse af folketingsvalg i disse områder. Der er af ministeriet udarbejdet udkast til en kongelig anordning indeholdende de fornødne